

Громадська організація
«Центр економічних досліджень та розвитку»

Збірник тез наукових робіт учасників
Всеукраїнської науково-практичної конференції

**ПІДПРИЄМНИЦТВО ТА ФІНАНСОВА СИСТЕМА:
НАЦІОНАЛЬНІ ОСОБЛИВОСТІ
ТА СВІТОВІ ТЕНДЕНЦІЇ**

Одеса
2017

Г. О. Андрощук, І. Б. Жилияєв, Б. Г. Чижевський, М. М. Шевченко. – К.: Парламентське вид-во, 2009. – 632 с.

6. Українська фондова біржа [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.ukrse.kiev.ua

7. Кириченко О. А. Стратегія розвитку малого та середнього бізнесу в Україні / О. А. Кириченко // Актуал. проблеми економіки. – 2008. – № 1(79). – С. 103-118.

Томашук І. В.

аспірант

Науковий керівник: **Гончарук І. В.**

кандидат економічних наук, доцент

*Вінницький національний аграрний університет
м. Вінниця, Україна*

ЕКОНОМІКА СІЛЬСЬКИХ ТЕРИТОРІЙ З ПОГЛЯДУ ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНОГО РОЗВИТКУ

Однією з важливих задач сьогодення є процес формування державної політики у сфері розвитку сільських територій. Це пов'язано з тим, що сільські території багаті природними ресурсами, які мають високий економічний і культурний потенціал, а впровадження ряду заходів, спрямованих на розвиток сільських територій на інноваційній основі, сприятиме підвищенню рівня зайнятості та забезпечить високий рівень якості життя сільського населення.

Поряд з тим, серед найгостріших проблем розвитку сільських територій України упродовж останніх років, залишається надзвичайно низький рівень інноваційної активності суб'єктів господарювання, що працюють у сфері аграрного виробництва та суміжних із ним секторах економіки. Проблема ускладнюється фактичною відсутністю інноваційно-активних несільськогосподарських підприємств у сільській місцевості нашої держави [1, с. 3]. Сучасна стратегія розвитку сільських територій України, як складова економічної політики держави, потребує використання інноваційних підходів, забезпечення можливості ефективного розвитку економічних відносин. Використання інноваційних засад розвитку економіки є необхідною запорукою інтеграції України у

світовий простір з високим рівнем конкуренції, зокрема з метою сталого розвитку сільських територій, джерелом фінансування якого повинні виступати доходи місцевих бюджетів, субсидії, дотації з державного і регіонального бюджетів, цільові кошти програм розвитку.

Світовий досвід стимулювання інновацій свідчить про важливість державної підтримки: пільгового фінансування і дофінансування проектів коштами державних фінансово-кредитних установ та надання гарантій інвесторам. На жаль, складна соціально-економічна та політично не стійка ситуація в Україні не дає інвестору жодних гарантій на те, що в разі успішної реалізації фінансованого ним інноваційного проекту, він зможе сповна розраховувати на отримання заслужених дивідендів [2, с. 3].

Сьогодні в Україні через фінансову нестабільність залишаються не реалізованими численні інноваційні проекти, крім того, випадки нецільового використання коштів, які мають місце в Україні, також гальмують прилив інвестицій, бо збільшує ризик для іноземних інвесторів.

Ситуацію щодо залучення та освоєння іноземних інвестицій у Вінницькій області наведено на рис. 1. Аналізуючи дані головного управління статистики у Вінницькій області, обсяг коштів іноземних інвесторів у Вінницьку область у 2015 році становить 2140 тис. грн., що на 19175 тис. грн. менше у порівнянні з 2013 роком. Отже, ситуація щодо входження іноземних інвестицій в Україну, зокрема у Вінницьку області має негативну тенденцію і носить негативний характер [3].

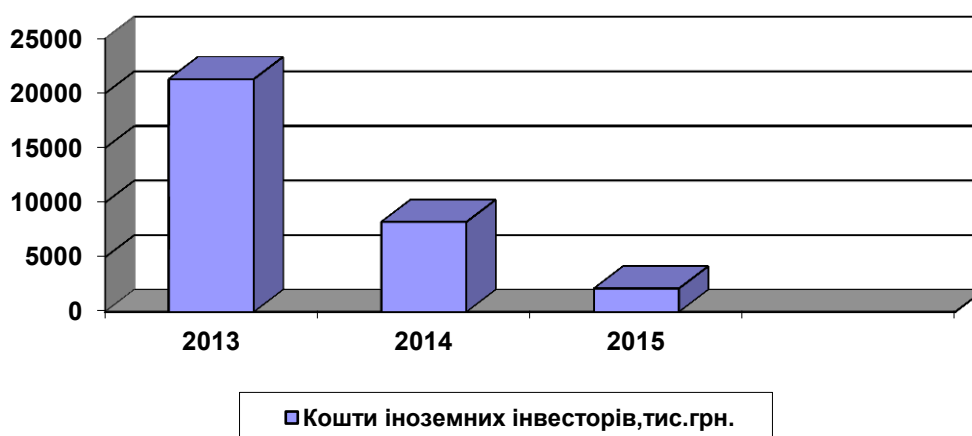

Рис. 1. Капітальні інвестиції за джерелами фінансування у Вінницьку обл. у 2013-2015 рр.

З метою покращення інвестиційного клімату України (рис. 2), зокрема сільських територій, необхідно провести ряд заходів, що потребують

удосконалення системи державної підтримки інновацій у сільському господарстві та в інших сферах економічної діяльності на селі [4, с. 234].

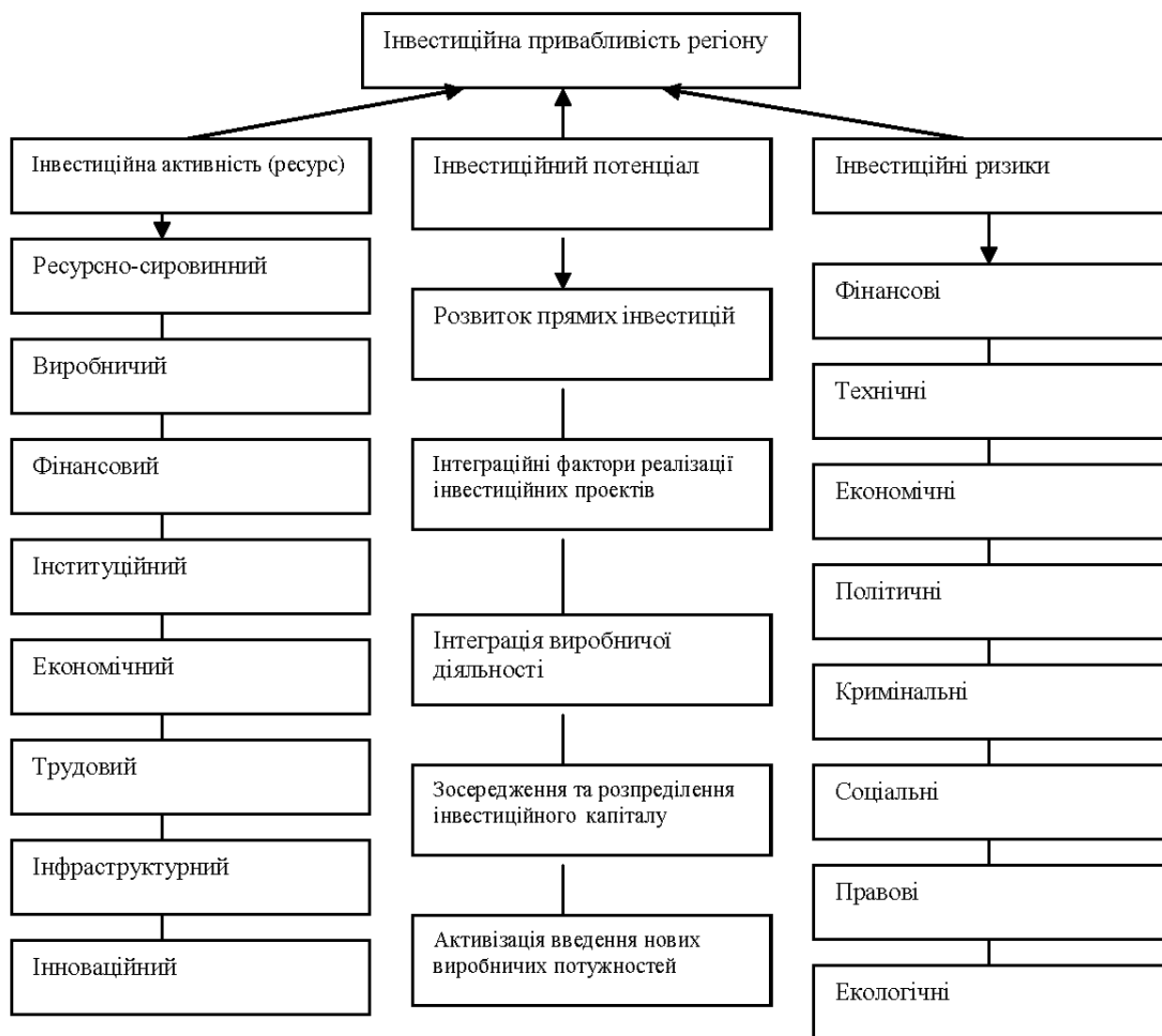

Рис. 2. Інвестиційна привабливість регіону

Постійний моніторинг інноваційних процесів та оперативне реагування держави на особливості впровадження інновацій є одним з необхідних заходів реалізації проекту моделі інноваційного розвитку.

Для процесу інноваційного розвитку сільських територій України оптимальним має стати ефективне поєднання виробничого й невиробничого потенціалів сільського господарства з метою забезпечення привабливості сільських територій для інвестицій, проживання та праці. Особливості сучасної вітчизняної аграрної політики вимагають насамперед раціонального використання соціальних, економічних і природних ресурсів на засадах сталого розвитку, розширення підприємництва, безпосередньо не пов'язаного з сільськогосподарською діяльністю [5, с. 297].

Фундамент інноваційного прориву формують енергозберігаючі технології і пов'язана з ними біоенергетика, які є запорукою пом'якшення залежності людства від невідновлюваних джерел енергії [6, с. 155]. Альтернативні джерела енергії є одним із пріоритетних напрямків науки, який потребує подальшого вивчення, адже саме сільські території являються основою для їх отримання.

Досвід зарубіжних країн дає можливість проаналізувати вплив податкових важелів на впровадження інноваційної діяльності, де стає зрозумілим, що до основних чітких позицій державної підтримки інноваційної діяльності в Україні, потрібно запровадити відстрочення податкових платежів у разі виникнення додаткових витрат на інноваційні цілі; зменшення податку на суму приросту витрат на інноваційні цілі; звільнення від оподаткування прибутку, отриманого від реалізації інноваційних проектів протягом декількох років; пільгове оподаткування дивідендів, отриманих по акціях фірм, які здійснюють інноваційну діяльність; зниження ставок податку на прибуток з метою спрямовування резервних коштів на замовленні державою та спільні науково-дослідні й дослідно-конструкторські розробки; надання пільг по проектах, що виконуються за пріоритетними програмами; зменшення прибутку, що підлягає оподаткуванню, на суму вартості приладів й устаткування, переданих вищим навчальним закладам, НДІ та іншим інноваційним організаціям; вирахування з прибутку до оподаткування внесків до благодійних фондів, діяльність яких пов'язана з фінансуванням інновацій; зарахування частини податку з прибутку інноваційної організації [7, с. 8].

Сьогодні існує проблема підготовки висококваліфікованих робітничих кадрів, фахівців з вищою освітою, готових до впровадження вітчизняних наукових розробок в агропромисловому комплексі [8, с. 146]. Та й взагалі, сьогодні стабільність та розвиток економіки України залежить від рівня людського потенціалу та інвестицій в нього. Удосконалення людського потенціалу немає меж, тому роль держави у цьому аспекті має бути досить відчутною та перспективною.

На нашу думку, більш ефективним підходом до використання інноваційного потенціалу розвитку сільських територій має бути раціональне використання наявного ресурсного потенціалу та можливостей, які мають уже діючі підприємства і організації, шляхом запровадження спеціального режиму інвестиційної політики щодо досягнень науково-технічного прогресу [9, с. 184].

В сучасних умовах одним із найважливіших факторів стабілізації розвитку сільських територій є втілення інноваційно-інвестиційних проектів в тому числі із залученням іноземного капіталу.

ЛІТЕРАТУРА

1. Саблук П. Стабільні економічні умови як фактори послідовного підвищення ефективності сільськогосподарського виробництва / П. Саблук // Економіка АПК. – 2003. – № 1. – С. 3–12.
2. Юрчишин В. Сільські території як системоутворюючі фактори розвитку аграрного сектора економіки / В. Юрчишин // Економіка АПК. – 2005. – № 3. – С. 3–10.
3. Головне управління статистики у Вінницькій області <http://www.vn.ukrstat.gov.ua/index.php/statistical-information/4775-2012-07-06-09-08-48.html>
4. Бондаренко В.М. Ресурсний потенціал регіону: методологія формування та перспективи використання / В.М. Бондаренко. – В: Меркьюрі–Поділля, 2012. – 400 с.
5. Стегней М. Інноваційні аспекти сталого розвитку сільських територій в умовах глобальних викликів / М. Стегней // Актуальні проблеми економіки. – 2014. – № 1(151). – С. 297–303.
6. Калетнік Г.М. Інноваційне забезпечення розвитку біопаливної галузі: світовий та вітчизняний досвід / Г.М. Калетнік, Т.В. Гончарук // БІЗНЕСІНФОРМ. – 2013. – № 9. – С. 155–160.
7. Борщевський В.В. Концептуальні засади інноваційного розвитку сільських територій у посткризовий період: на прикладі Карпатського регіону України [Електронний ресурс] / В.В. Борщевський, І.М. Куліш. – Режим доступу: <http://ird.gov.ua/irdp/p20120202.pdf>
8. Шпикуляк О.Г. Наукове забезпечення інноваційного розвитку аграрної сфери / О.Г. Шпикуляк, М.І. Грицаєнко // Бізнес Інформ. – 2016. – № 4. – С. 143–149.
9. Сатов О.О. Інноваційний потенціал розвитку сільських територій та проблеми модернізації державного управління [Електронний ресурс] / О.О. Сатов // Вісник Національної академії державного управління. – 2012. – № 2. – Режим доступу: <http://visnyk.academy.gov.ua/wp-content/uploads/2013/11/2012-2-25.pdf>